

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بسم رب الشهداء و الصديقين

کوچک مرد بزرگ

خاطرات و زندگی نامه شهید وحید جعفری

پژوهش و نگارش:

محمدحسین جلیلی پور، محمدحسین صادقی

انتشارات هدهد / زمستان ۱۳۹۸

عنوان کتاب و نام پدیدآور: کوچک مرد بزرگ: خاطرات و زندگی نامه شهید وحید جعفری / پژوهش و نگارش محمدحسین جلیلی پور، ۱۳۶۵، محمدحسین صادقی ۱۳۳۹.

مشخصات نشر: زرقال: انتشارات هدهد، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: ۹۶ ص. مصور ۵۰۰۰۰ ریال؛ ۱۴ × ۲۱ × ۵ س.م.
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۵۰۸-۱۳-۶

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

عنوان دیگر: خاطرات و زندگی نامه شهید وحید جعفری.
موضوع: جعفری، وحید، ۱۳۴۸ - ۱۳۶۵.

موضوع: جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹ - ۱۳۶۷ -- شهیدان

موضوع: Iran-Iraq War, 1980-1988 - Martyrs:

موضوع: جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹ - ۱۳۶۷ -- خاطرات

Iran-Iraq War, 1980-1988 -- Personal narratives:

موضوع: شهیدان -- ایران -- بازماندگان -- خاطرات

Martyrs -- Iran -- Survivors -- Diaries:

رده بندی کنگره: ۱۳۹۷ج۷۴۵/ج۱۶۲۶DSR

رده بندی دیوبی: ۰۸۴۳۰۹۲/۹۵۵

شماره کتابشناسی ملی: ۵۲۹۵۰۳۷

نام کتاب: کوچک مرد بزرگ

خاطرات و زندگی نامه شهید وحید جعفری

نویسنده: محمدحسین جلیلی پور، محمدحسین صادقی

امور هنری، طرح جلد و صفحه آرائی: علیرضا زارع

تیراژ: یکهزار نسخه / چاپ اول: زمستان ۱۳۹۸

ناشر: قم - هدهد ۰۹۱۷۶۱۱۲۲۵۳

چاپ: ولی عصر، قم

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۵۰۸-۱۳-۶

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است ©

www.zarghan.blog.ir

فهرست مطالب

۱۰	مقدمه ناشر
۱۳	نگاهی اجمالی به عملیات کربلایی ۴
۱۵	روایت محسن رضايی از عملیات کربلایی ۴
۱۵	روایت یحيی رحیم صفوی از عملیات کربلایی ۴
۱۶	روایت دیوید کریست از عملیات کربلایی ۴
۲۰	اطاعت از ولايت فقيه
۲۰	عجین شدن ولايت فقيه در زندگی
۲۰	بصیرت و امام شناسی
۲۱	سرمشق گرفتن از زندگی معصومین
۲۱	مبازه با دشمنان اسلام
۲۲	سن تکلیف جهاد
۲۲	توجه به عاشورا
۲۳	توجه به مصیبت اهل بیت (ع)
۲۳	قرآن و نقش آن در زندگی شهید
۲۴	روزه
۲۴	پایین کشیدن عکس شاه
۲۴	شجاعت
۲۵	درس در کنار کار
۲۵	اهمیت دادن به کتاب و کتابخوانی
۲۵	نگوئید بدیخت
۲۵	ناهار دو نفر را بگذار
۲۶	حجاب

۲۶.....	نماز اول وقت
۲۶.....	کمک به دیگران
۲۷.....	اخلاق شهید از نظر خانواده و دوستان و همزمان
۲۷.....	کمک به فقیر
۲۷.....	ایشار
۲۸.....	رابطه با دوستان
۲۸.....	دوست داشتنی ترین دوست
۲۹.....	حالیت طلبی از دوستان
۲۹.....	احترام به پدر و مادر و بزرگترها
۲۹.....	کمک به نایبنا
۳۰.....	ورزش در زندگی شهید
۳۰.....	تشکیل تیم فوتبال
۳۱.....	گذشت و فداکاری
۳۱.....	تصمیم بود
۳۲.....	بصیرت و دشمن شناسی
۳۲.....	احساس کردن حلاوت شهادت
۳۳.....	از آموزش تا شهادت
۳۳.....	شب آخر
۳۳.....	وداع با دنیا
۳۴.....	پدر جان بگذار من بروم
۳۴.....	چرا این پسر نمی آید؟
۳۵.....	توجه پدر و مادر به نام گذاری اسلامی
۳۵.....	جنگ وظیفه شرعی و انسانی
۳۶.....	دگرگونی در شهید وحید جعفری

خاطرات و زندگی‌نامه شهید وحید جعفری / صفحه ۷

۳۶.....	جعبه شیرینی
۳۷.....	اصاحبه با شهید وحید جعفری ۱
۳۷.....	اصاحبه با شهید وحید جعفری ۲
۳۷.....	خاطرات شهید از زبان همزمانش
۳۸.....	مرخصی بودار
۴۰	مفقود شدن جنازه
۴۰	پیدا شدن جنازه
۴۰	شهادت
۴۱.....	پیدای پنهان
۴۲.....	وصیت نامه شهید وحید جعفری
۴۳.....	مهتمرین نکات وصیت نامه شهید
۴۳.....	ارتباط بین مسجد و جبهه
۴۳.....	مهتمرین نکات در نامه های شهید
۴۴.....	قوام دین
۴۶.....	مدارک و عکس های شهید وحید جعفری
۸۷.....	اسامی و تمثال شهدای گرانقدر شهر لپوئی
۹۵.....	آمار و اطلاعات شهدای گرانقدر شهر لپوئی بر اساس سال تاریخ شهادت
۹۶.....	نمائی از آرامستان شهر لپوئی و گلزار مطهر شهدا

قسمتی از بیانات مهم حضرت امام خامنه‌ای در دیدار جمعی از خانواده‌های شهدا در تاریخ ۱۳۷۶/۲/۱۷

بسم الله الرحمن الرحيم

یقیناً فضیلت خانواده‌های مکرم شهدا از لحاظ عظمت، بلا فاصله پشت سر فضیلت شهداست. شما خانواده‌ها، سنگداران شهادت و مرزداران فضیلت در طول دوران دفاع مقدس بوده‌اید و روحیه شما و فرزندان شهدا توانسته است در طول دوران دفاع مقدس و بعد از آن، عظمت نظام اسلامی و روحیه والای ملت بزرگ ایران را حفظ کند و روحیه دشمنان را تضعیف نماید. آنچه که مهم است، حفظ راه شهداست؛ یعنی پاسداری از خون شهدا. این، وظیفه اول ماست. در قبال شهدا، همه هم موظفیم. نه این که بعضی وظیفه دارند و بعضی ندارند. البته کسانی که مسؤولیتی دارند و شانه‌های آنها زیر بار مسؤولیتهای بزرگ یا کوچک قرار گرفته است، وظیفه بیشتری دارند. شهید، چیز عظیم و حقیقت شگفت‌آوری است. ما چون به مشاهده شهدا عادت کرده‌ایم و گذشتها و ایثارها و عظمتها و وصایا و راهی که آنها را به شهادت رساند، زیاد دیده‌ایم، عظمت این حقیقت نورانی و بهشتی برایمان مخفی نمی‌ماند؛ مثل عظمت خورشید و آفتاب که از شدت ظهور، برای کسانی که دائم در آفتابند، مخفی نمی‌ماند.

در دوران گذشته، وقتی که یک نمونه از این نمونه‌های شهدای امروز ما، از تاریخ صدر اسلام انتخاب و معرفی می‌شد و شرح حال او بیان می‌گردید، تغییر واضح و شگفت‌آوری در دلها و جانها و حتی در همها و نیت‌هایشان به وجود می‌آورد. هر یک از این ستارگان درخشنان، میتواند عالمی را روشن کند. بنابراین، حقیقت شهادت حقیقت عظیمی است. گاهی رنج و زحمت زنده نگهداشتن خون شهید، از خود شهادت کمتر نیست. رنج سی ساله امام سجاد علیه الصلاة والسلام و رنج چندین ساله زینب کبری

علیه‌اسلام از این قبیل است. رنج بردن‌د تا توانستند این خون را نگه بدارند. بعد از آن هم همه ائمّه علیهم السّلام تا دوران غیبت، این رنج را متحمل شدند. امروز، ما چنین وظیفه‌ای داریم. البته شرایط امروز، با آن روز متفاوت است. امروز بحمدالله حکومت حق – یعنی حکومت شهیدان – قائم است. پس، ما وظایفی داریم.

این جوانانی که در جبهه‌های جنگ، در گرمای خوزستان، در زیر آفتاب شصت و پنج درجه حرارت و یا در سرمای کردستان، بر روی کوههای پر از برف، رفتند و جان را فدا کردند، همه‌شان خانه داشتند، زندگی داشتند، پدر و مادر مهربان داشتند، بعضی همسر عزیز و نازنین داشتند، بعضی فرزندان و جگر گوشگان داشتند، آسایش داشتند، آرزو داشتند؛ اما همه را گذاشتند و رفتند. ما که می‌خواهیم پیام آنها را بگیریم، پیامشان چیست؟ پیام این است که اگر می‌خواهید خدا را از خودتان راضی کنید و وجودتان در راه خدا مفید واقع شود و مقاصد و اهداف عالی ربوی و الهی درباره عالم آفرینش تحقق پیدا کند، باید خودتان را در مقابل اهداف الهی ندیده بگیرید. پیام شهیدان این است که تسلیم وسوسه غنیمت نشوید.

من هرجا که با مادران شهدا مواجه شده‌ام، آنها را حتی از پدران شهدا هم قویتر دیده‌ام. غالباً نمونه‌اش را در روحیه این مادران بزرگوار و شجاع می‌توانید ببینید. این، عظمت زن مسلمان در میدانهای سیاسی و فرهنگی است. آن وقت اینها می‌آیند و درباره تضییع حقوق زن در جمهوری اسلامی، قلم‌فرسایی و جوّسازی می‌کنند.

مقدمه ناشر

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَأَحْيَائِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفَيَاءَ اللَّهِ وَأَوْدَائِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِيهِ مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلَى الْوَلِيِّ النَّاصِحِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِيهِ عَبْدِ اللَّهِ، يَا بَنِي أَتَمْ وَأُمِّي طِيمَ، وَ طَابِتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِقْتُمْ، وَ فُزْتُمْ فَوْزًا عَظِيمًا، فَيَا لَيْسَتِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَاقْفُوزْ مَعَكُمْ.

سخن را با زیارت مقدس شهدا شروع می کنیم تا با دقت در فرازهای معنوی و پر بار آن، اهمیت موضوع شهید و شهادت را مرور نماییم . در این زیارتname مقدس که از امام صادق (ع) نقل شده از شهیدان به عنوان دوستان و عاشقان خدا و برگزیدگان خدا و محبان خاص خدا و باوران دین خدا یاد کرده و شهدا را انصار رسول خدا (ص) و امیرالمؤمنین علی(ع) و حضرت صدیقه کبری (س) و امام حسن (ع) و امام حسین (ع) نامیده و با عباراتی عاشقانه و عاطفی آن را به پایان برده و بر خاک پاک و مطهری که آنها را در بر گرفته با فعل قدسی و رازناک «طبی» درود و تهنيت خاص فرستاده و شهادت آنها را سعادت و توفیق عظیم دانسته و آرزو کرده که ایکاش با آنها بود و با آنها به شهادت که کاملترین رتبه عبودیت و تقرب به پروردگار و زیباترین درجه انسانیت است می رسید و به سعادت ابدی و جاودانگی دست می یافت.

متن و محتوای این زیارتname همانا خواسته قلبی تمام اقوام و عاشقان و دوستان شهدا و شیفتگان شهادت است و جای آن دارد که بخاطر حقی که شهدا بر تمام امت دارند هر روز این زیارتname برای آنها بصورت خاص و عام قرائت گردد . این زیارت نامه الهی به ما می آموزد که قیام امام حسین(ع) به شهادت رنگ و بوی خاصی بخشید و تمام عاشقان حق و حقیقت را تا ابد تشنئه و شیفتنه خود کرد . شهادت بالاترین کلمه در طول تاریخ بشریت و جدا کننده بین حق و باطل است، شهادت به مرور زمان انسان را بزرگتر و ابعاد وجودی او را برای همه نمایان

می سازد، اگر به زندگی معصومین نگاه کنیم می بینیم که همه آنها شهید شده اند . پس در شهادت رمزی نهفته که فقط اولیای خدا و صالحین آن را درک می کنند، هر جا که شهادت بوده مسیر تاریخ عوض شده و حتی اگر جبهه حق به ظاهر شکست خورده ولی جبهه باطل را کاملاً افشا و رسوا و حتی نابود کرده است . آرمان شهدا بالاتر از تمایلات خاکی و زمینی است، شهادت دفاع از هویت و فرهنگ ارزشها و باورهای است که راه روش آینده را رقم می زند . سخن گفتن از شهید سخت است، شهید را نمی توان توصیف کرد، شهید را باید فهمید و باید حس کرد. فلسفه خون شهید جز پیام روش تحول و تحرک نیست، تنها شهدا هستند که می توانند انسان را از خواب عمیق منیت و مادیت بیدار کنند. در دوران دفاع مقدس در تاریخ ایران اسلامی فرصتی ایجاد شد که مفهوم شهادت دوباره از لابلای آیات و احادیث به متن جامعه برگردد و جاذبۀ عاشورا و حرکت سرخ حسینی را تکرار کند و رزمندگان ما با الگوگیری از سالار شهیدان و اطاعت از ولایت فقیه بزرگترین معجزه قرن یعنی سرنگونی دو طاغوت بزرگ که تمام ارتشهای جهان حامی آنها بودند را رقم زند و خود نیز در اعلیٰ علیین به مقام «عند ربهم یرزقون» رسیدند.

این کتاب که مشتمل بر خاطرات و منش اخلاقی و زندگی نامه یکی از تربیت شدگان مکتب عاشورا و اسلام ناب محمدی به نام شهید وحید جعفری است به منظور تجلیل از آرمانهای امام راحل و تمام شهدا و حراست از دستاورد خون آنها به رشته درآمده و لازم است از همکاری خانواده محترم حاج علیرضا جعفری پدر گرامی شهید، همچنین خواهر و برادر ایشان حسین جعفری و دوستان و همزمان شهید علی جعفری، وهاب جعفری، سید شمس الدین جعفری، حجت الاسلام حاج علی آقا پرهیز، اسماعیل جعفری، سید عباس جعفری، حاج علی افشار جعفری، عبدالرضا جعفری، احمد جعفری، رضا جعفری و عزیزان دیگر که ما را در تهییه و تأثیف این اثر آسمانی یاری کردند تقدیر و تشکر نمائیم.

در همینجا ضمن تشکر و تقدیر مجدد از خانواده و آشنايان شهید وحید جعفری، بر خود لازم می دانیم از خانواده و اقوام و دوستان تمام شهداي گرانقدر خواهش کنیم که به تکلیف تاریخی و ملی و شرعی خود عمل کنند و خاطرات شهید گرانقدرشان را ضبط و به رشته تحریر در آورند و برای آیندگان به یادگار بگذارند چون این رسالت زینبی مکمل شهادت عزیزان آنهاست که اگر حضرت زینب و امام

سجاد پیام خون سیدالشہدا و شهدای کربلا را به جامعه و تاریخ نرسانده بودند اینک شاید هیچ خبری از آن همه عشق و ایثار و حماسه از یک طرف و آن همه ظلم و وحشیگری و قساوت قلب و جنایت از طرف دیگر نبود و پیام کربلا در کربلا مانده بود؛ و اگر بازماندگان عزیز شهدای گرانقدر ایران اسلامی نیز پیام خون شهیدان خود را که امانت در نزد آنهاست به یادگار نگذارند به مسئولیت تاریخی خود عمل نکرده اند و شهید آنها همچنان چشم به راه پیام آور خون خود خواهد ماند، در این راستا هر کدام از عزیزان مایل به ضبط و نوشتن خاطرات عزیزانشان هستند می توانند با این انتشارات که برای ثبت و نشر خاطرات ۲۵۰ شهید گلگون کفن بخش زرقان برنامه دارد تماس بگیرند تا با افتخار اقدامات لازم رایگان و صلوتی برای مصالجه و ثبت و ضبط خاطرات و مطالب آنها که سند حقانیت آرمان انقلاب و وطن و شهدای ماست به عمل آید و علاوه بر انتشار در وب، بصورت کتابهای انفرادی و گروهی نیز منتشر و به تمام کتابخانه های عمومی کشور اهدا گردد.

امید است خداوند این تلاش قلیل را از ما بپذیرد و توفیق روزافزون برای تداوم راه شهدای گرانقدر و مظلوم و گمنام میهن عزیز اسلامی مان به ما عنایت فرماید. روحشان شاد ، یادشان گرامی و راهشان پر رهو

نگاهی اجمالی به عملیات کربلای ۴

عملیات کربلای ۴ با رمز محمد رسول الله در محور ابوالخصب به صورت گستردگه در تاریخ ۱۰/۵ / ۱۳۶۵ انجام شد . در این عملیات ابتدا حدود ۱۵ هزار نفر از رزم‌مندگان به رهبری گروهی از تکاوران و غواصان نیمه جنوبی شط العرب دجل و نیمه شمالی اروندرود را پشت سر گذاشتند و با گذر از جزیره‌های ام الرصاص عرض این قسمت از رودخانه به خاک عراق وارد شده و خط دفاعی حد فاصل سپاه سوم عراق در شرق بصره و سپاه هفتم در منطقه نزدیک شبه جزیره فاو را شکستند سپس حمله حدود ۶۰ هزار نفر نیروی سپاه و بسیجی ایران به سمت مواضع عراق در ساحل شرقی شط العرب ادامه یافت. هنگامی که این نیروها حرکت به سوی بصره را آغاز کردند آتش توپخانه نتوانست پشتیبانی کافی برای آن‌ها فراهم کند و آتش حمایتی در طول ارونده رود نیز کم و ضعیف بود. وقتی این نیروها به استحکامات دفاعی عراق شامل میدان‌های مین و سیم های خاردار هجوم آوردند منطقه تبدیل به یک میدان کشتار شد. نیروهای بعضی برای از بین بردن رزم‌مندگان از سلاحهای مستقیم و توپخانه، هواپیما، هلیکوپترهای مسلح استفاده کردند. بخش عظیمی از رزم‌مندگان غرق شدند

و ۱۲ هزار شهید و زخمی برای ایران بر جا ماند. با لو رفتن این عملیات پیش از آغاز توسط هواییمایهای آواکس آمریکا و ستون پنجم، دشمن اقدام به مسدود کردن معبرها، حفر کanal در معبر اصلی محور و پر کردن آن با مازوت جهت زمین گیر کردن رزمندگان نمود...

بدون شک صدام می‌دانست که ایران می‌خواهد در یکی از مناطق نزدیک بصره عملیاتی را انجام دهد و با توجه به کمک گستردۀ اطلاعاتی غربی‌ها فهمیده بود که ۲۰۰ هزار نیروی بسیج و سپاه و ۵۰ هزار نیروی ارشت برای چه کاری در منطقه اردو زده اند؟ ولی قطعاً نمی‌دانست کجا و کی...؟

وقتی که غواصان موج اول وارد آب شدند و به سمت جزایر حرکت کردند فضا کاملاً ساكت و آرام بود. طبیعتاً اگر دشمن متوجه حضور نیروهای غواص می‌شد آن‌ها بسیار آسیب‌پذیر می‌شدند. جا برای پنهان شدن یا عقی‌نشینی نبود. وقتی که بچه‌های موج اول در آب بودند اصلاً درگیری نشد. عملیات موفق افشا شد که برخی از نیروها به ساحل جزایر رسیده بودند و درگیر شدند. و به سرعت نبرد شدت پیدا کرد و رزمندگان اسلام کماکان منتظر دستور برای ورود به آب و حرکت به سمت ساحل غربی رودخانه بودند.

بعد از دو ساعت بحث، فرماندهان به این نتیجه رسیدند که نیروهای دشمن را با هزینه قابل قبول نمی‌توان شکست داد. حدود ساعت سه و نیم شب دستور عقب‌نشینی فوری دادند.

روایت محسن رضایی از عملیات کربلای ۴

محسن رضایی، در فصل ششم کتاب «جنگ به روایت فرمانده» در مورد میزان غافلگیری عراق قبل از عملیات کربلای ۴ نوشته است: تا یک هفته قبل از عملیات بر اساس ارزیابی فرماندهان غافلگیری در حدود ۸۰ درصد بود، اما از یک هفته به عملیات هر چه به شب عملیات نزدیک می‌شدیم این رقم کاهش می‌یافت تا حدی که شب عملیات به حدود ۵۰ درصد رسیده بود. در شب عملیات تصمیم گرفتیم طوری عمل کنیم که اگر تا قبل از روشن شدن هوا متوجه لو رفتن عملیات شدیم، عملیات را متوقف کنیم. در عین حال تأکید می‌کند که فرماندهان لشکری عمل کننده را از این تصمیم آگاه نکرده «چرا که با قاطعیت می‌جنگید و نباید تزلزلی در آن‌ها به وجود می‌آمد.

روایت یحیی رحیم صفوی از عملیات کربلای ۴

این عملیات در شرایط بسیار پیچیده نظامی داخل و بین المللی انجام شد. در سال ۱۳۶۵ محور تبلیغاتی در کشور بر این بود که عملیات سرنوشت‌سازی قرار است انجام شود. از همین رو کشور خود را برای یک عملیات بزرگ آماده می‌کرد. اما پس از چند ماه کار و برنامه‌ریزی، اجرای عملیاتی با نام کربلا ۴ به دلیل لو رفتن توسط فرد خبیثی که بعدها پناهنده شد، با شکست مواجه شد.

برای این عملیات ۳۰ هزار پاسدار رسمی به جنوب اعلام شده بودند. عملیات کربلای ۴ در همان نیم روز متوقف شد. زیرا بررسی ما در همان چند ساعت شروع عملیات را نشان می‌دهد...

روایت دیوید کریست از عملیات کربلای ۴

دیوید کریست «مورخ ارشد» و مشاور سابق وزارت دفاع ایالات متحده، در مرداد ۱۳۹۲ در مصاحبه‌ای با بی‌بی‌سی تایید کرد که ایالات متحده با ارائه اطلاعات عملیات کربلای ۴ به عراقی‌ها، باعث شکست این عملیات شده است.

آمریکا، حداقل از حدود دو سال قبل از عملیات کربلای ۴ تصمیم به حمایت اطلاعات از حکومت عراق گرفته بود. مطابق یک سند طبقه‌بندی شده خارج شده در سال ۱۹۸۴ رونالد ریگان در دستوری دولت آمریکا را موظف به جلوگیری از سقوط صدام در مقابله با جمهوری اسلامی ایران کرده بود. دستوری که در سال‌های بعد، به کمک اطلاعات مؤثر واشینگتن به بغداد انجامید.

گذری بر زندگی فامه شهید وحید جعفری

شهید وحید جعفری فرزند علیرضا در تاریخ ۱۳۴۲/۰۲/۱۱ در شهر لپوئی ۱ در خانواده مؤمن و مذهبی دیده به جهان گشود. دوران ابتدایی را در دبستان شهید رجائی پشت سرگذاشت و تحصیلات راهنمایی را در مدرسه راهنمایی ولی عصر (عج) آغاز کرد. مدیر آموزشگاه در آن زمان آقای محمد استوار بود که از دانش آموز خویش کمال رضایت را داشت و از اخلاق و رفتار وی تعریف و تمجید می نمود. وحید صورت خوبی داشت و در جلسات عمومی قاری قرآن بود او همچنین به ورزش علاقه زیادی داشت و تمام اوقات فراغت خود را صرف ورزش می کرد و با دوستاش در تیم فوتبال لپوئی عضویت داشت. با دوستان و اقوام و مخصوصاً پدر و مادر بسیار مهربان و شوخ طبع بود و به همه مردم احترام می گذاشت. تحصیلات دوره متوسطه را در دبیرستان شهید چمران زرquan و در رشته علوم تجربی آغاز کرد و تا کلاس دوم تجربی تحصیلاتش را ادامه داد. شوق دیدار محبوب و دفاع از میهن باعث در سن ۱۶ سالگی در بسیج سپاه پاسداران زرquan ثبت نام کند و سپس با لشکر ۱۹ فجر گردان حضرت

-
- ۱ - شهر لپوئی در فاصله بیست و پنج کیلومتری شمال شرقی شهرستان شیراز قرار دارد. تاریخ این شهر به هفت هزار سال قبل می‌رسد، لپوئی سی و دو میلین شهر تاریخی، فرهنگی کشور و بزرگترین سازنده سفال و طروف سرخ در قرن پارینه نو سنگی بوده است. شغل بیشتر مردم آن، کشاورزی و دامداری می‌باشد. جمعیت آن حدود ۹ هزار نفر است و در سال ۱۳۸۰ به شهر تبدیل شده و از لحاظ تقسیمات کشوری در حوزه شهرستان زرquan فارس است. مردم این شهر با آغاز قیام امام خمینی به ایشان لبیک گفتند و علیه شاه قیام کردند و در جنگ تحمیلی با تقدیم ۱۴ شهید و تعدادی جانباز در خط انقلاب و امام و رهبری بوده و هستند.

رسول (ص) شهرستان مروdest عازم جبهه شود. دوران آموزشی و تكمیلی غواصی را در سد درودزن و سد دز به پایان رسانید.

پس از آن با هم رزمانش برای زیارت امام رضا (ع) رهسپار مشهد مقدس شدند. وی در جبهه شلمچه حضور به هم رسانید و در عملیات کربلای ۴ به عنوان غواص شرکت کرد و در تاریخ ۶۵/۱۰/۰۶ به درجه ربیع شهادت رسید و مدت سه ماه جسد وی مفقود بود و بعد از آن جسد وی پیدا و تشییع و به خاک سپرده شد . (روحش شاد و راهش پر رهو باد)

بسم رب الشهداء و الصديقين

منتخب زندگی نامه و خاطرات

غواص و دانش آموز بسیجی

شهید وحید جعفری

نام پدر : علیرضا

متولد : ۱۳۴۸/۲/۱۱

شماره شناسنامه : ۳۷

تاریخ شهادت : ۱۳۶۵/۱۰/۰۴

محل شهادت : شلمچه

محل دفن : شهر لپوئی

شماره پلاک : 8j-923-321

اعزامی : از زرگان فارس

دانش آموز کلاس دوم علوم تجربی دیبرستان شهید چمران زرگان

اطاعت از ولایت فقیه

داخل اتاق یک عکس امام خمینی (ره) زده بود. یک بار داخل اتاق بود من رفتم صداش کنم تا بباید ناهار بخورد، آرام در را باز کردم دیدم پارچه ای به دست گرفته و در دست دیگر شعر است، اول عکس را پاک کرد بعد به آن عطر زد بعد که مرا دید گفت: کاش می شد از نزدیک امام را ملاقات کنم و دستش را بیوسم چون او جانشین امام عصر (عج) است و پیروی از او برای همه لازم است من در یکی از کتاب‌ها خواندم که پیامبر (ص) فرمودند: هر کس امام عصر خود را نشناسد به مرگ جاهلیت مرده است.

من می خواهم در روز قیامت پیش پیامبر و امامان معصوم سربلند باشم.

عجبین شدن ولایت فقیه در زندگی

شبی که می خواست فردایش به جبهه اعزام شود، من دیدم که قرآن کوچکی داشت بوسید و عکس کوچکی داشت که لای قرآن گذاشت. من گفتم شاید عکس من و پدرش را گذاشته باشد. اشک از چشمانم جاری شد. موقعی که وحید از اتفاقش بیرون آمد رفتم ببینم چه عکسی بوده، دیدم عکس امام خمینی است. خیلی خوشحال بودم که وحید با سن کم واقعاً ارزش ولایت فقیه را درک کرده بود.

بصیرت و امام شناسی

قلکی داخل اتفاقش بود. خانواده پول های خرد را به وحید می دادند تا قلکش را پُر کند، روزی دیدم وحید قلک را خالی می کند، من گفتم پسرم

پول‌ها را الکی خرج نکنی، کفشهایت پاره شده ببر کفش بگیر. گفت باشه مامان، ولی پول‌ها را بُرده بود سه تا کتاب در مورد زندگی معصومین گرفته بود. گفتم: چرا پسرم کفش نگرفتی؟ گفت: باید حواسم باشد ایمانم سست و پاره نشود.

سرمشق گرفتن از زندگی معصومین

فقیری در داخل روستایمان بود، یک روز به من گفت مامان غذایی آماده کن می‌خواهم ببرم برای این فقیر. من غذا آماده کردم، دیدم سر و صورتش را با پارچه‌ای پوشاند، گفتم پسرم تو می‌خواهی به دزدی بروی یا می‌خواهی غذا ببری، چیزی نگفت غذا را برداشت و برد، موقع برگشتن علتش را از وحید پرسیدم، گفت: کمک باید ناشناخته باشد تا ثواب داشته باشد. امام علی (ع) موقعی که چیزی برای فقرا و یتیمان می‌بردند صورتشان را می‌بستند تا ناشناخته بمانند ما باید رفتار امام را سر لوحه کارمان قرار دهیم.

مبارزه با دشمنان اسلام

موقعی که عراق به کشورمان حمله کرد وحید آماده شد برای دفاع از سرزمین و انقلاب اسلامی به جبهه برود. هرگز در رفتنش تردید به خود راه نداد. می‌گفت: اگر ما نرویم خون شهدای صدر اسلام تا الان و حکومت علوی و جان فشان‌های معصومین (ع) به هدر می‌رود. انقلاب اسلامی ما همان حکومت حضرت علی (ع) است که بعد از هزار و چند سال شیعه حکومتی بعد از حکومت حضرت علی (ع) تشکیل داده ما نباید

حضرت علی (ع) را در میدان جنگ تنها بگذاریم. ما باید از مردم کوفه عبرت بگیریم و امام و جانشین امام را تنها نگذاریم.

سن تکلیف جهاد

در دوران جنگ اصرار داشت که به جبهه برود من هم مخالفتی نکردم فقط گفتم صیر کن تا به سن تکلیف برسی بعد برو و از دین خدا و میهن اسلامی دفاع کن. به محض رسیدن به سن تکلیف، درس و مشق را رها کرد و عازم جبهه شد.

توجه به عاشورا

همیشه قبل از ماه محرم می دیدم که به کمک بچه های مسجد پارچه های سیاه را در مسجد محله نصب می کردند و شب تا دیر موقع در عزاداری امام حسین (ع) شرکت می کرد. بیشتر مواقع پاهاش برهنه بود. یادم می آید پیراهن مشکی داشت که تا دو ماه محرم و صفر همیشه آن را می پوشید. دهه اول ماه محرم با کسی شوخی نمی کرد، نمی خنده، خانه دوستانش نمی رفت، روزی گفتم چرا تو ماه های محرم و صفر کمتر به خانه دوستانست می روی، گفت: مامان این ماه ها امامان عزادار هستند شیطان همیشه در کمین است می ترسم کاری کنم که امامان ناراحت شوند.

توجه به مصیبت اهل بیت (ع)

آخرین روزهای ماه صفر بود، به خانه یکی از اقوام رفته بودیم، همسایه آنها ضبط گذاشته بود و صداش را بلند کرده بود. وحید با عصبانی بیرون رفت، من گفتم پسرم دعوا نکنی، گفت: کارش ندارم، من آدم جلوی در بینم وحید می خواهد چه بگوید. رفت در زد، پسر همسایه که از وحید چندین سال بزرگ تر بود بیرون آمد، وحید سلام کرد و گفت: لطف کنید ضبط را خاموش کنید، الان معصومین و امام عصر (عج) عزادار هستند. پسر همسایه سرش را پایین انداخت و رفت ضبط را خاموش کرد. از آن روز به بعد در ماه های حرام صدای ضبط پسر همسایه شنیده نشد.

قرآن و نقش آن در زندگی شهید

ایشان قاری قرآن بود، قرآن با زندگی او عجین شده بود. همیشه بعد از نماز حداقل یک صفحه از قرآن را می خواند. چیزهایی که در قرآن (نماز، روزه، خمس و ...) را روی کاغذ می نوشت و بعد از خواندن قرآن روی آن ها تأمل می کرد، شب که می خواست بخوابد وضو می گرفت، قرآن می خواند و بعد می خوابید. همیشه قرآن را از همه کتاب ها بالاتر می گذاشت، هر هفته لابه لابه قرآن را عطر می زد، می گفت کلام خدا همیشه نورانی بوده باید عطرانی! هم نگه داشت.

یادم است در آخرین روزها که می خواست به جبهه اعزام شود با قرآن انس بیش تری گرفته بود. می گفت، مامان انس با قرآن و معصومین باعث می شود من در جنگ ثابت قدم بمانم.

روزه

موقعی که بچه بود روزهای ماه رمضان را کم و بیش روزه می‌گرفت ولی قرآن را خیلی می‌خواند، به من هم توصیه می‌کرد که قرآن بخوانم، می‌گفت: در ماه رمضان قرائت یک آیه مساوی است با ختم قرآن. موقع سحری از همه ما زودتر بلند می‌شد صدای تلویزیون را باز می‌کرد تا همه ما بلند شویم بعد از افطاری برای ما قرآن می‌خواند و ما گوش می‌کردیم چون صدای خوبی داشت حتی همسایه‌ها هم می‌آمدند و گوش می‌کردند.

پایین کشیدن عکس شاه

پدرش می‌گوید: وحید کلاس سوم بود. آن روزها به گوش می‌رسید که مردم تبریز قیام کرده‌اند. وحید عکس شاه را در مدرسه پایین می‌کشد و آن را پاره می‌کند. مدیر مدرسه و معلمان او را در اتفاقی زندانی می‌کنند. سه، چهار ساعت در آن اتفاق زندانی بوده، با وساطت من او را آزاد می‌کنند.

شجاعت

وحید از همان کودکی نسبت به هم سن و سال‌های خود شجاع و نترس بود. مادرش نقل می‌کند بعد از این‌که از مدرسه می‌آمد در شب تاریک که آن موقع برق هم نبود سه چهار کیلومتر با دوچرخه می‌رفت و برای پدرش که سر زمین کار می‌کرد غذا می‌برد.

درس در کنار کار

پدرش نقل می‌کند وحید که از مدرسه می‌آمد تابستان‌ها در کارهای کشاورزی به او کمک می‌کرد. ایشان می‌گوید در زمین کشاورزی، کپری زده بودیم که وحید موقعی که بیکار بود درس‌هایش را می‌خواند. هر وقت خسته می‌شد هرچه می‌گفتم برو خانه، نمی‌رفت.

اهمیت دادن به کتاب و کتاب‌خوانی

وحید از همان اوایل کودکی می‌خواست با ارزش‌های انقلاب و اسلامی آشنا باشد لذا علاوه بر این که کتاب‌های درسی را می‌خواند، کتاب‌های قرآن، نهج‌البلاغه، قصص الانبیاء، کتاب‌های شهید مطهری و شهید ستعیب را هم مطالعه می‌کرد ولی به قرآن علاقه و توجه ویژه‌ای داشت و بیش‌تر سوره‌های قرآن را حفظ کرده بود.

نگوئید بدبخت

جلوتر که نانوایی نبود دختری بود که می‌آمد خمیر درست می‌کرد. من (مادر) همیشه می‌گفتم بدبخت گناه دارد. دلم به حالش می‌سوخت، وحید می‌گفت: به او بدبخت نگو، بدبخت شیطان است، بدبخت کلمه بدی است.

ناهار دو نفر را بگذار

موقعی که زرقان مدرسه می‌رفت آن موقع مدرسه هم نوبت صبح بود و هم عصر، دانش‌آموزی بوده که وضع مالی خوبی نداشت، اوایل مدرسه که وحید ناهار می‌خورد، دوستش به او می‌گوید: می‌روم ناهار می‌خورم برمی-

گردم. وحید می‌بیند دوستش رفته پشت دیوار مدرسه نشسته است. از آن به بعد وحید به من (مادرش) می‌گوید ناهار دو نفر را بگذار، هیچوقت هم اسمش را به من نمی‌گفت، می‌گفت شما چکار به اسمش دارید.

حجاب

در مورد حجاب خیلی حساس بودند. حتی خواهراش و دختر عموهاشیش جرأت نداشتند بدون چادر بیرون بروند یا بدون روسری در خانه یا حیاط منزل بگردند.

نماز اول وقت

همیشه به نماز اول وقت اهمیت می‌داد. از نه سالگی که شروع به نماز خواندن کرد هیچوقت نمازش ترک نشد.

کمک به دیگران

در یکی از روزهای ماه رمضان من به وحید پول دادم تا از مغازه‌ای که توی کوچه مان بود برایمان خوراکی بخرد. اما برگشت، گفت: مامان پول را گم کردم. هرچه گشتم پیداش نکردم. بعد از شهادتش زنی آمد پیشم گفت: وحید واقعاً بچه خوبی بود. ماه رمضان بود من از جلوی مغازه رد می‌شدم پسرم خودش را زمین زده بود که حتماً باید پفک و بستی و لواشک بخری، من پول پیشم نبود همینجوری که او را می‌کشیدم وحید دستش را گرفت برد مغازه و برایش وسایل خیلی زیادی گرفت. من هر چه کردم اسمش را نگفت می‌خواستم پولش را بدhem الان که عکسش را دیدم شناختم.

اخلاق شهید از نظر خانواده و دوستان و همزمان

وحید خیلی دوست داشتند، دلسوز و با محبت بود، با اقوام و دوستانش مهربان بود، به همه آنها احترام می‌گذاشت، خیلی با غیرت و با حیا بود، زیاد شوخی می‌کرد، اخلاقش خیلی خوب بود، با اینکه سنسن کم بود ولی مانند یک انسان عاقل و بالغ رفتار می‌کرد، هیچ وقت ما را آزارده خاطر نکرد، خانواده از او خیلی راضی بودند، وحید به انجام صله رحم توجه می‌کرد، به دیدار اقوام، دوستان و بزرگترهای فامیل می‌رفت، رابطه گرم و صمیمی با آنها داشت.

از خصوصیات بارز شهید تواضع و فروتنی او بود. در عین حال تعصب زیادی در مسائل زندگی و اجتماعی داشت. همیشه به دیگران کمک می‌کرد. بیش تر موقع چیزی را که داشت با فقرا تقسیم می‌کرد.

کمک به فقیر

وحید موقعی که کلاس دوم راهنمایی بود، هر هفته مقداری پول که من به او می‌دادم تا خرج کند به یکی از همکلاسی‌های فقیرش می‌داد چون خانواده اش حتی نمی‌توانستند برایش دفتر و مداد تهیه کنند. من اولش می‌گفتم شاید پول ها را خودش خرج می‌کند ولی دوستش برایم تعریف کرد که پول هایش را خرج بچه فقیری که در مدرسه بوده می‌کرده است.

ایثار

موقع امتحانات پایانی بود. یکی از دوستانش کتابش را گم کرده بود، فردا امتحان علوم داشتند. دوستش آمد، گفت: کتابم را گم کرده ام.

می شود کتابت را اگر خواندی به من بدھی، رفت کتاب را آورد داد و به دوستش گفت تو بخوان، اگر تمام کردی برای من بیاور. دوستش شب هم کتاب را نیاورد. ولی وحید بدون خواندن در امتحان شرکت کرد و نمره بالایی هم گرفت.

رابطه با دوستان

از کودکی با وحید دوست بودم. در مدرسه و همه جا با هم بودیم. در همه مسائل مانند دو تا برادر کنار هم بودیم. یادم هست با دوستان شوخی می کردیم، کشتنی می گرفتیم، برایمان عادت شده بود. وقتی کسی از راه می رسید بدون خبر، از پشت، چشم یکی از دوستان را می گرفت تا طرف مقابل بگوید چه کسی چشمش را گرفته. من چندین بار چشم وحید را گرفتم و او هر بار با دست کشیدن به سر و کله من متوجه می شد و می گفت: احمد تو هستی.

دوست داشتنی قرین دوست

وحید خیلی خوش مرام و با غیرت بود و در ضمن خیلی چالاک و سریع بود. تندر تندر و دلنشین حرف می زد، از نظر هیکل کوچکترین فرد در بین دوستان بود. چون بعضی از بچه ها مردود شده بودند و از نظر سن و هیکل بزرگ تر و درشت تر از بقیه بودند. این ویژگی وحید باعث شده بود همه بچه ها او را دوست داشته باشند در نشست هایی که داشتیم نمی شد او را نادیده گرفت، به قول معروف از بچه هایی بود که محفل را گرم و با نشاط می کرد.

حالیت طلبی از دوستان

چون وحید شوخی‌های زیاد با بچه‌ها می‌کرد، در آخرین مرخصی روحیه وحید خیلی تغییر کرده بود، آمده بود تا اگر کسی از او دلخوری و رنجشی دارد حالیت بطلبید از آن دیدار و رفتارش مشخص بود که برای سفری مهیا می‌شد که هر کس در کش نخواهد کرد.

احترام به پدر و مادر و بزرگترها

همیشه قبل از وارد شدن به خانه سلام می‌کرد. موقع بلند شدن از خواب می‌گفت مامان و بابا حالتان خوب است، مريض نیستید، حتی یادم نمی‌آید با من با تندی حرف بزنده، ندیدم در برابر ما یک بار هم اخم کند، اگر باباش و من چیزی هم می‌گتیم فقط می‌خندید.

شب قبل از اعزام گفت من را حلال کنید من برای شما کاری انجام ندادم، حتی به برادر و خواهراش می‌گفت به مامان و بابا احترام بگذارید چون در قرآن بعد از خداشناسی احترام به پدر و مادر تأکید شده است.

کمک به نایینا

پیرمرد نایینایی همیشه در کنار خیابان می‌نشست، آن روز هوا بارانی بود و باد تندی می‌وزید، مدرسه هم تعطیل شده بود و همه بچه‌ها با عجله به سوی خانه هایشان می‌رفتند.

وحید پیرمرد نایینا را می‌بیند کاپشنش را به دوش پیرمرد می‌اندازد تا پیرمرد تر نشود، دست پیرمرد نایینا را می‌گیرد و او را به خانه می‌برد.

موقعی که به خانه رسید همه لباس های وحید تر شده بود. به من هم چیزی نگفت. این خاطره را از خواهر آن پیرمرد نابینا شنیدم.

ورزش در زندگی شهید

اوقات فراغت مهمترین کارش ورزش کردن بود و از کودکی در تیم فوتبال مدرسه عضویت داشت. با سن کم در تیم منتخب مدرسه انتخاب شد و در تیم جوانان روستا هم بازی می کرد، وحید در کشتی هم به دلیل ریز بودن و چالاکی مهارت خاصی داشت و دوستانش اعتراف می کنند در کشتی کسی حریف وحید نبود، به شنا هم خیلی علاقه داشت، همیشه در حوض های بزرگ که در خانه یا اطراف بود می رفت برای شنا، بدليل استعداد و مهارتی که در شنا داشت به گردان غواصان ملحق شد. وحید بازی های محلی نیز انجام می داد بدليل سرعت و چالاکی که داشت در همه بازی ها بهتر از بچه های دیگر بود.

تشکیل تیم فوتبال

در دوره راهنمایی با برخی از دوستان دو تیم فوتبال تشکیل دادیم، تیم نوجوانان را بنام شهید بهرام جعفری و تیم جوانان را به نام شهید علی امینی نامگذاری کردیم، وحید در ابتدا به تیم نوجوانان دعوت شد، نسبت به سایر بچه ها، سنش کم و جنه اش ریز بود ولی اراده، انگیزه و عکس العمل هایش عالی بود.

در مسابقه فوتبال بین دو روستای همچوار او کوچکترین بازیکن زمین بود و قصد داشت به مدافعان تیم مقابل که هیکلش چند برابر وحید بود لائی بزند، ابتدا با مهارت توب را از بین پاهای بازیکن عبور داد سپس خودش

هم با سرعت و جهشی ناگهانی از وسط پاهای حریف عبور کرد و توب را به گل تبدیل کرد، جو حاکم بر بازی تغییر کرد و تا چند دقیقه همه بازیکنان و تماشاگران می‌خندیدند.

گذشت و فداکاری

روزی وحید و بچه‌ها فوتیال بازی می‌کردند، پسر عمومیم با او دعوا می‌کند و او به وحید چند ضربه می‌زند. موقعی که به خانه بر می‌گردد، وحید چیزی نمی‌گوید، یکی از بچه‌ها قضیه را به پسر بزرگتر عمومیم می‌گوید، او عصبانی می‌شود و می‌رود که برادرش را بزند. وحید با سرعت خودش را به خانه عمومیم می‌رساند و می‌گوید: بچه‌ها دروغ می‌گویند ما با هم دعوا نکردیم.

تصمیم بود

یکی از خصوصیات بارز وحید این بود که نسبت به دوستان و اطرافیان خود بی تفاوت نبود، همیشه سعی می‌کرد با افرادی که بیشتر دچار انحراف فکری و اخلاقی هستند رابطه برقرار کند، در برخورد اول هم بیشتر آنها با وحید برخورد بدی داشتند. اما او مصمم بود تا آن‌ها را هدایت کند. می‌گفت: سر به راه کردن آدم‌های منحرف هنر است و گرنه در حالت عادی همه آدم‌ها با هم برابرند.

بصیرت و دشمن شناسی

وحید همیشه داستان هایی از صدر اسلام تعریف می کرد و به دوستان توصیه می کرد هر کس وقت دارد باید کتاب هایی که درباره صدر اسلام نوشته شده مطالعه کند. یکی از عواملی که باعث از هم گسیختن سپاه حضرت علی(ع) در جنگ صفين شد عدم شناخت صحیح مردم از امام و معاویه بود.

مردم فکر می کردند معاویه همطراز حضرت علی(ع) است. باید دشمن را شناخت، به موقع هم شناخت، نه این که کار از کار گذشته باشد بعد ما فریاد و وايلا سردهیم.

احساس کردن حلاوت شهادت

پدرش نقل می کند، با شروع جنگ تحملی، سال های ۶۱ و ۶۰ به جبهه رفت، موقعی که از جبهه برگشتم، وحید از حال و هوای جبهه می پرسید. از ایشار، جانشانی ها، برادری ها و خودگذشتگی هایی که در جبهه دیده بودم برایش تعریف کردم. در یک کلمه گفتم: جبهه مرد نترس می خواهد. وحید هم عاشق امام و زمزندگان اسلام شده بود و تصمیم گرفت به آنها بپیوندد. من و مادرش هم مانع رفتنش نشدیم، گفتیم حفظ انقلاب اولی تراز همه چیز است. برای اعزام به جبهه به سپاه زرقان می رود سپس به خاطر سن پایین به سپاه مروdest می رود و ثبت نام می کند. بعد یک جعبه شیرینی گرفته بود بین ما و دوستان تقسیم کرد و نشان داد که حلاوت شهادت را احساس می کند.

از آموزش تا شهادت

سپاه مرودشت برای آموزش اولیه غواصی آن‌ها را به سد درودزن می‌برد. وحید از همان کودکی به شنا کردن خیلی علاقه داشت. تابستان‌ها در کانال‌ها و حوض‌های کوچک و بزرگ شنا می‌کرد. به مدت چهل روز در آنجا آموزش می‌بینند. بعد یک هفته به مرخصی آمدند. بعد از مرخصی بیست یا سی روز به سد گُتوَند و دِز رفت و آموزش‌های تکمیلی دید، دوباره به مرخصی آمد. گمان کنم یک هفته هم خانه بود. بعد به شلمچه اعزام شد. بعد از ده روز با شروع شدن عملیات کربلای ۴ وحید آسمانی می‌شود.

شب آخر

مادرش نقل می‌کند شب آخر که فردا عازم جبهه بود با پسردایی‌اش داخل اتاقی خوابیده بود. نیمه‌های شب بلند شدم رفتم از پنجره اتاق نگاه کردم. وحید در حال خواندن نماز بود. صبر کردم نمازش تمام شد. گفت: مادر شب آخر است داخل این اتاق و تشک می‌خوابم، دیگه بر نمی‌گردم، حلالم کن، اشک در چشمانم حلقه زده بود، نمی‌خواستم اشک‌هایم را ببیند و در رفتنش تردید ایجاد کنم، سریع برگشتیم.

وداع با دنیا

صبح وسایل را جمع کرد، کمی به کیفیش تکیه داد، به فکر رفتن بود، به حیاط آمد، خوب به خانه نگاه کرد، بعد در و دیوارها را از نظر گذراند. بعد به پشت بام خانه رفت و به کوه‌ها و دشت‌های اطراف نگاهی کرد. شاید در

فکرش این بود که دنیا با همه زیبایی و فایی ندارد. بعد پایین آمد، با ما و خانواده عمویش خدا حافظی کرد. او را از زیر قرآن عبور دادم تا ته کوچه او را دنبال کردم. انگار قلبم را کنده با خود می‌برد. آن روز احساس کردم می‌خواهد پرواز کند، پرواز از دنیای عادی و رسیدن به لقاء الله.

پدر جان بگذار من بروم

در مناطق آموزشی، حتی وحید هوای افراد سالم‌مند را داشت. یک روز در یکی از مقرها تانکر اول که گذاشته بودند آبش تمام شده بود. پیرمردی با دبه ای برای برداشتن آب به کنار تانکر رفت ولی دید آبش تمام شده به طرف تانکر جلو در پادگان آموزشی حرکت کرد. مسافت نسبتاً زیادی باید طی می‌کرد، وحید تا این وضعیت را دید دوان دوان پشت سر پیرمرد رفت تا به او رسید، دبه را از دست او گرفت، پیرمرد اول رضایت نمی‌داد ولی با اصرار وحید دبه را به او داد و برگشت.

چرا این پسر نمی‌آید؟

هنوز در منطقه آموزشی بودیم، وقت نماز ظهر بود. من با وحید به طرف تانکرها رفیم، رزمنده‌ها تک تک پشت سر ما می‌آمدند. من وضو گرفتم، وحید به نفر بعدی که پشت سر ما بود تعارف کرد که وضو بگیرد، به من هم گفت تو برو من می‌آیم. من رفتم نمازخانه نشستم اما دیدم رزمنده‌هایی که پشت سر ما بودند همه آمدند ولی از وحید خبری نیست، رفتم جلو نمازخانه، دیدم وحید تازه دارد وضو می‌گیرد.

توجه پدر و مادر به نام گذاری اسلامی

روزی که فرزندم متولد شد، خیلی خوشحال شدم و خدا را شکر کردم، برای انتخاب اسمش محض پدرم شرفیاب شدم، پدرم با یکی از دوستانش به نام حاج شیخ ابوالقاسم معدلی در منزل نشسته بودند با توجه به اینکه در دین مبین اسلام باید اولیاء برای فرزندانشان نام نیکو انتخاب کنند، پدرم و دوستانش پیشنهاد کردند که اسمش را وحید بگذاریم، چون هم زیباست و هم از صفات خداوند متعلق است. من هم با آغوش باز آن را پذیرفتم.

جنگ وظیفه شرعی و انسانی

وحید دوست دوران بچگی ام بود. من چند ماهی بعد از وحید عازم جبهه شدم. آنجا وحید را دیدم از گذشته خیلی صحبت کردیم، به وحید گفتم برگرد برو تحصیلات را ادامه بده، خودت می‌دانی برخی از بچه‌ها برگشته‌اند، این موقعیت خوبی است، وحید احتنای به صحبت‌های من نکرد و در جوابم گفت: من برای دفاع از ناموس و میهن و دین اسلام به جبهه آمده‌ام، در این شرایط حساس و بحرانی شرکت در عملیات را وظیفه شرعی و انسانی می‌دانم.

چون چند ماه است که ما آموزش غواصی داده‌اند الان، باید دین خودم را ادا کنم، با شنیدن صحبت‌هایش عزم و تصمیم راسخ وحید را دیدم. چند مدت بعد در کربلای ۴ شهید شد و به آرزویش رسید.

دگرگونی در شهید وحید جعفری

موقعی که مردم پیکر شهید فرج ا...جعفری را تشییع می کردند، روحیه وحید دگرگون شد و دیگر صبر و قرار نداشت، چون در آن موقع سنش کم بود، برای ثبت نام در بسیج و اعزام به جبهه شناسنامه اش را دست کاری کرد.

جبهه شیرینی

ما در مینی بوس نشسته بودیم و آماده حرکت بودیم. ناگهان وحید نیز با یک جبهه بزرگ شیرینی وارد مینی بوس شد، پس از سلام و احوالپرسی کنار من نشست، آن موقع کم تر کسی با یک جبهه شیرینی وارد مینی بوس می شد، چون احتمال رسیدن شیرینی به منزل بعيد بود، در این حال یکی از اقوام پرسید: برای چی شیرینی خریده ای؟ مگر خبری شده؟ «یعنی مگر کاری برای ازدواج کرده ای؟» وحید گفت: شیرینی اعزام شدن به جبهه است، چون رضایت خانواده را برای رفتن گرفته ام و ان شاءا.. چند روز دیگر به جبهه می روم. یکی از مسافران آشنا گفت: پس رضایت ما چه می شود؟! وحید گفت: رضایت شما را هم می گیرم، سپس بلند شد جبهه شیرینی را باز کرد و به همه تعارف کرد. فقط چند تا شیرینی باقی ماند که آن را برای خانواده اش برد.

مصاحبه با شهید وحید جعفری ۱

پیامم به مردم ایران این است که پشت جبهه ها را هیچ وقت خالی نگذارند و همان طور که امام فرمودند: مسجد سنگر است و هیچ وقت سنگرهای را خالی نگذارید.

مصاحبه با شهید وحید جعفری ۲

انگیزه من از آمدن به جبهه اولین تکلیف الهی و دفاع از میهن اسلامی است شهادت فیض بسیار عظیمی است که به هر انسانی نمی‌رسد و شهادت به قول امام ارشی است که از امامان به ما رسیده و کسانی شهادت شامل حالشان می‌شود که بندگان مخلص خدا باشند. اگر این فیض عظیم شامل حال من شد ان شاء الله از خانواده ام می‌خواهم در برابر سختی ها شکیبا باشند و در هر لحظه یاد خدا را فراموش نکنند. من کوچکتر از آن هستم که بخواهم برای مردم شهیدپرور ایران پیام بدhem اما برای رفع حجت از مردم می‌خواهم جنگ که در این لحظات به نقطه حساس خود رسیده به مردم همیشه پشتیبان رهبر باشند و هیچ وقت نالمید نشوند و جبهه ها را خالی نگذارند چون دشمن درصد نابودی این جمهوری است.

خاطرات شهید از زبان همزمانش

شهید وحید جعفری بدون اطلاع و مشورت با دوستان، جهت اعزام به جبهه ثبت نام نمود تا زمان اعزام کسی از قصد و نیت او مطلع نبود. روزی وحید به مدرسه نیامد و غایب بود تازه متوجه شدیم که به جبهه رفته است. مدتی پس از اعزام و گذراندن دوره آموزشی برای مرخصی به روستا

برگشت. به محضر اینکه باخبر شدم به دیدنش رفتم، با روحیه و شاداب بود، گفتم وحید چرا بی خبر رفتی؟ حال از منطقه برایم تعریف کن... وحید گفت: در گردان غواصی هستم و دوران آموزشی را تمام کردم. گفتم اگر می‌شود فعلاً نرو، بمان درس و امتحانات که تمام شد برو... گفت: نه، عملیات مهمی در پیش است و ما به عنوان گردان غواصی و خط شکن حتماً باید در عملیات حضور داشته باشیم...

همیشه در طول دوران تحصیل قبل از اعزام با وحید شوخی و خنده به راه بود ولی این بار وحید از تمام تعلقات دنیا دل کنده و روحیه ای قوی داشت، انگار می‌دانست راهی را که در پیش گرفته برگشت ندارد. لحظاتی چیزی به زبان نیاورد ولی از نگاهش معلوم بود مهیای رفتن است. لباس پوشیده و با هم از منزل بیرون زدیم، چند ساعتی را با هم گذراندیم، وحید از جبهه و جنگ صحبت هایی کرد و مرا به شدت منقلب کرد با خودم گفتم مگر در جبهه چه خبر است که رزمندگان شیفته و مجنوب آن جا می‌شوند. بعداً که توفیق حضور در جبهه نصیبم شد این حقیقت را درک کردم. وحید بعد از چند روز مخصوصی اش تمام شد و باز به جبهه رفت و به آرزویش رسید.

مرخصی بودار

در جبهه با چند نفر از برادران هم محلی رفتیم گردان غواصان حضرت رسول (ص) و در محوطه گردان آقا وحید را دیدیم و از حال و احوال یکدیگر خبر گرفتیم. پس از طی کردن آموزش های سخت و طاقت فرسا شنیدم که مرخصی می دهند! مثل اینکه این مرخصی بودار بود! برای رفع خستگی یا! ولی واقعیت چیزی دیگری بود. با برادرم آقا علی پرهیز رفتیم

که مرخصی بگیریم ولی مردد شدیم و تصمیم گرفتیم دنبال وحید آقا هم برویم تا با هم برویم مرخصی ... به گردان حضرت رسول (ص) رفتیم، وارد خیمه وحید شدیم، دیدیم ایشان با یکی از رزمندگان دیگر در حال کشتنی گرفتن است هر دو خیس عرق بودند و نفس نفس زنان به ما نگاه می کردند، خیلی شاد و سرحال و پر انرژی بودند، یک نفر برنده می شد و کشتنی ادامه پیدا کرد تا اینکه خلاصه هم صحبت شدیم به ایشان عرض کردیم وحیدآقا سه روز مرخصی می دهنده بیا با هم برویم مرخصی بگیریم هر چه کردیم نپذیرفت، می گفت: نمی آیم، از ما اصرار و از ایشان نپذیرفتن ... در آخر گفتیم لااقل حالا که مرخصی نمی آیی، نامه ای برای خانواده بنویس، تا ما ببریم. وحید گفت: سلام برسانید، گفتم: نه آقا وحید، حتماً باید نامه بنویسی، رفتیم چند پاکت نامه جبهه ای آوردم و به اجبار وادارش کردیم به نوشتن نامه برای خانواده، اقوام، دوستان ... آن روز دقیقاً تاریخ ۳۰ آذر ۱۳۶۵ بود. به مرخصی آمدیم و نامه ها را دادیم منزل وحید آقا.

روز دوم گذشته بود در طبقه دوم مسجد جامع (بالکن) کار فرهنگی می کردیم. مادر آقا وحید تشریف آوردنده و فرمودنده: کی بر می گردید جبهه؟ عرض کردم فردا ، فرمودنده مقداری خوارکی و وسایل آماده می کنم، برای وحید ببرید. روز برگشت مقداری بیسکویت و خوارکی گرفتم و برای وحید آقا به منطقه برم. وقتی رسیدیم، دیدیم گردان ها در حال آماده باش و جابه جایی هستند.

مفقود شدن جنازه

جنازه شهید پیدا نشده بود. در داخل تابوت گل و قرآنی گذاشته بودند. برای من (مادرش) و پدرش خیلی سخت بود. احتمال می‌دادیم اسیر شده باشد. بین اسارت و شهادت، دومی برایمان خبر بهتر بود. جنازه بر دوش مردم زرقان و لپوبی می‌رفت، ولی ما دلمان شلمچه بود. تا سه ماه خبری از پیدا شدن جنازه نبود. در این مدت خیلی به ما سخت گذشت. دائمًا اشک می‌ریختیم و خواب و خوراک درستی نداشتیم، بیشتر از اسارتمنی ترسیمیم. فشارهایی که در اسارت هر مؤمنی را احتمال داشت تسلیم باطل کرد.

پیدا شدن جنازه

مادرش نقل می‌کند: شب خواب دیدم، وحید به خانه آمده بود و من را صدا می‌زد و می‌گفت مادر من آمد، کجا هستی؟ با خوشحالی از خواب پریدم. ساعتی در رختخواب نشستم. به دلم افتاده بود که جنازه پیدا شده.... صبح عمویش خبر آورد که جنازه وحید پیدا شده و در بیمارستان نمازی است. جنازه که آمد؛ انگار وحید دیروز شهید شده بود. صحیح و سالم بود. برای من و پدرش انگار خودش زنده آمده بود.

شهادت

گردان ها در حال آماده باش و جابه جایی بودند، قبلًا گردان غواصان را به منطقه عملیاتی برده بودند، گردان ما را هم به منطقه ای برdenد،

پرسیدیم اینجا کجاست؟ گفتند شلمچه. سوم دی ماه ۶۵ بود. در پشت خاکریزها، منتظر دستور فرمانده بودیم، شب فرا رسید و تاریکی همه جا را فرا گرفت، به آرامی حرکت کردیم و با نیروها تا لب رودخانه رفتیم، سوار قایق‌ها شدیم و دستور شروع عملیات صادر گردید. با شور و شوق به موانع دشمن رسیدیم و با کمک یکدیگر از موانع دشمن بالا رفتیم به محوطه کانال رسیدیم و وارد کانال شدیم، درگیری شدیدی بود و از زمین و آسمان بر روی رزم‌ندگان آتش می‌بارید، عملیات لو رفته بود و نیروهای دشمن با تمام توان و تجهیزات موضع ما را هدف قرار داده بودند. بچه‌ها یکی پس از دیگری به شهادت می‌رسیدند. ناگهان صدای بلندی شنیدم که فریاد می‌زد، وحید آقا... وحید آقا «آخرین لحظه و آخرین نام». دیگر نه نامی از ایشان شنیدم و نه صدایی از زبان مبارکش ... آری وحید در کربلای شلمچه غرق در خون شد.

پیدای پنهان

بعد از عملیات کربلای ۴ خبر شهادتش به ما رسید و اعلام کردند مفقودالجسد است، برایش مراسم تشیع و تدفین و ختم گرفتند و به جای جنازه اش در قبر گل گذاشتند. روی سنگ قبرش هم نوشتند شهید مفقودالجسد... سه ماه بعد جسدش را پیدا کردند. بعد از این مدت جنازه وحید هنوز صحیح و سالم بود. مراسم تشیع و تدفین و ختم را دوباره برگزار کردند. این بار فرزندم را با لباس غواصی به خاک سپردند.

وصیت نامه شهید و حید جعفری

«کُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ» هر نفسی شربت مرگ را خواهد چشید.
(سوره آل عمران، آیه ۱۸۵).

با درود و سلام محضر حضرت بقیه الله الاعظم حضرت مهدی (عج) منجی عالم بشریت و نائب بر حقش امام خمینی و با درود و سلام به رزمندگان اسلام که در جبهه های حق علیه باطل پیکار می کنند.

بار خدايا تو را سپاس می گويم که توفيق به من دادی تا در جبهه در راه دين تو پیکار کنم، بار الها از تو می خواهم که همه گناهان مرا ببخشی، بار الها من فقط برای رضای تو به جبهه آمده ام نه از روی کبر و غرور و اگر در این راه لطف و عنایت الهی شامل حالم شد و توفيق شهادت یافتم که خود اجر عظیمي است از خانواده ام می خواهم که از این بابت هیچ ناراحت نباشند و اگر هم خواستند گریه کنند علی اکبر و علی اصغر و قاسم و اهل بیت (ع) را در نظر خود جلوه دهند. وصیتی که برای والدین دارم این است که مرا حلال کنند، باید خیلی بیخشنند که من برای آنها فرزند خوبی نبودم تنها آرزویی که دارم این است که اگر من شهید شدم چشمها یم را باز بگذارید تا منافقین کوردل نگوینند او بچه بود و از روی نفهمی و ندانی، به جبهه رفت. وصیتی دیگر که برای اقوام و خویشان و دوستان دارم این است که اگر من در حق آنان بدی کردم به بزرگواری خود مرا بیخشنند و هیچ وقت جبهه ها را خالی نگذارند.

والسلام – وحید جعفری

۱۳۶۵/۷/۱۷

مهمترین نکات وصیت نامه شهید

این وصیت نامه هایی که شهدا می نویسند مطالعه کنید (امام خمینی)

۱. تأکید بر حمایت از ولایت فقیه
۲. جبهه رفن را توفیقی از جانب خدا پنداشتن
۳. تواضع و فروتنی و خود را در مقابل خدا هیچ پنداشتن
۴. تأکید بر یادآوری مصائب اهل بیت (ع)
۵. تأکید بر بصیرت و دشمن شناسی
۶. حلالیت از پدر و مادر
۷. طلب بخشش از اقوام و دوستان
۸. نفرت از منافقین و کوردلان
۹. تأکید بر خالی نماندن جبهه ها و مساجد

ارتباط بین مسجد و جبهه

در کلام شهید ارتباط خاصی بین جبهه و مسجد بوده است. مسجد را جایی می دانستند که انسان می تواند خود را پالایش کرده و با خدا ارتباط برقرار کند تا در جبهه ها ایمان فرد دچار تزلزل نگردد.

مهمترین نکات در نامه های شهید

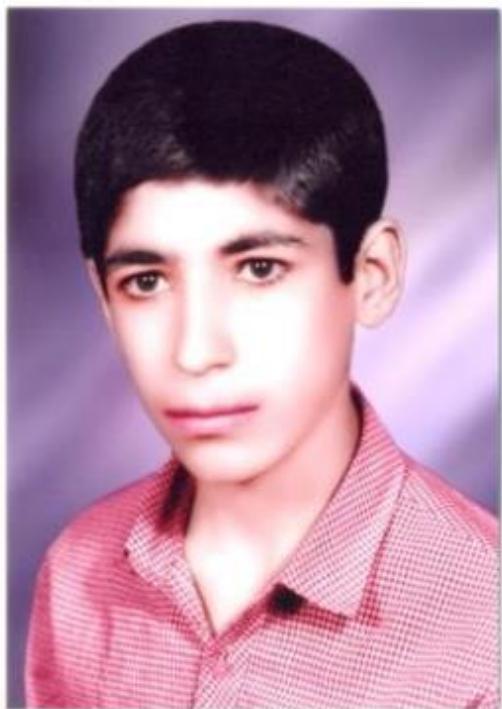
۱. در سخنان شهید در جبهه حق علیه باطل جنگیدن بالاترین ارزش بوده حتی شهید نمی خواستند کانون گرم خانواده را به جبهه رفن ترجیح دهند.
۲. درس خواندن به عنوان مهمترین رکن برای تضمین آینده کشور قلمداد شده است.

قوام دین

کجاید ای شهیدان خدایی بلاجویان دشت کربلاییم
بپرسیدی ز ما تا ما کجاییم به درگاه و حریم کبریاییم
نشسته در کنار خوان لطفش به نزد خالق اکبر خداییم
شراب وصل مولا را بنوشیم به درگاه علی مرتضاییم
کنار آن شهید کربلاییم به نزد شاه خوبان، رهبر عشق
قوام دین ناب مصطفاییم به خون سرخ خود در راه جانان
که ما ناظر به اعمال شماییم بفرموده به قرآن حی سبحان
شفیع خلق در روز جزاییم به اذن حق تعالی، ما شهیدان

مدارک و عکس‌های شهید وحید جعفری

خاطرات و زندگی نامه شهید وحید جعفری / صفحه ۴۷

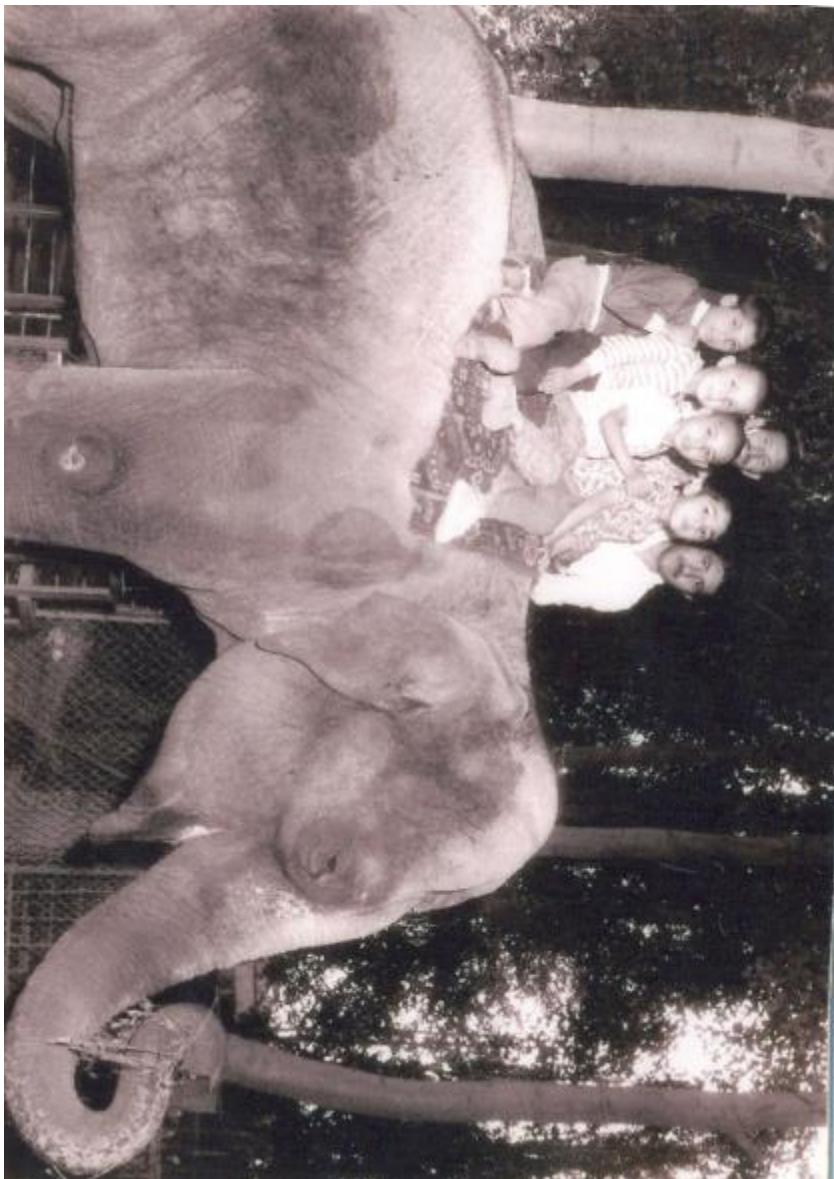

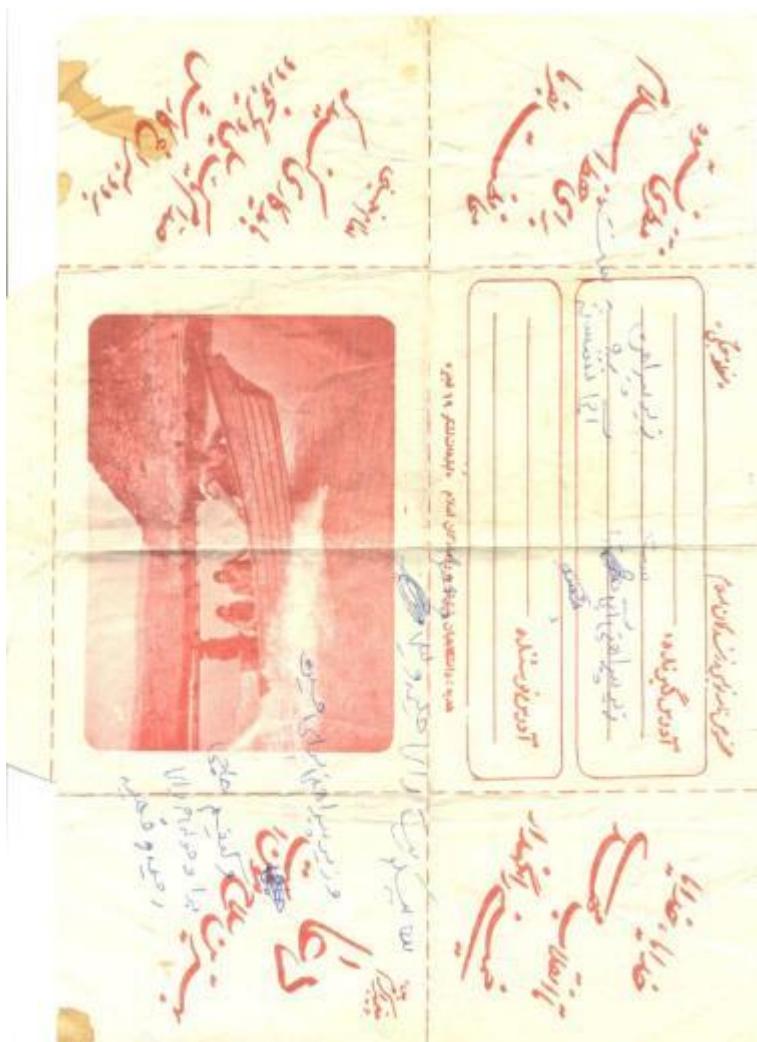

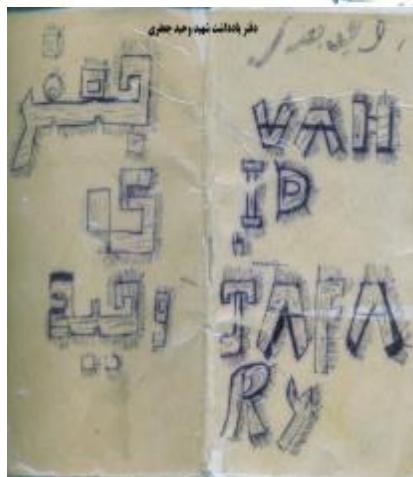

سید علی بن ابی طالب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

.....میں جنت کا رائے ایکارن میں سینون (اندھہ) ای نویں نہ کر کئی پنجاب اسال جبارت کر دیا ہے۔
اللهم فی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَبَعِّذُ وَصَيْتَهُ
كُلُّ

وحيث نام وحيد عصري فرنز موسم شيرستان دهستان لعلها
كذلك تغير أسلوب الكتب فرائضاً قانون الحور وكم يزيد المكتبة عمرها بطبعها حتى تدخل العدة
مقدمة تأثر بها الطبيعة العذبة للإنسان الغربي
هذا يعني أن هناك تغيرات جذرية في حقيقة هذه الكتب، بينما وردت ملامحها في هذه الكتب
على الأقل بعد مرور كفيف على الكتب المطبوعة في ذلك العصر، وهذا يثبت أن الكتب التي طبعت
لهم ذرائع وسائل إعلامية كانت متاحة لهم في ذلك العصر، لكنها لم يتم طبعها في ذلك العصر
بأنه ليس في أي مطبوعة معاصرة لغير المطبوعة في ذلك العصر، مما يثبت أن الكتب التي طبعت
لهم ذرائع وسائل إعلامية كانت متاحة لهم في ذلك العصر، لأنها لم يتم طبعها في ذلك العصر
لما يقتضي ذلك، فالروايات التي تم تدوينها في ذلك العصر، بما في ذلك الكتب التي تم طبعها في ذلك العصر
لما يقتضي ذلك، فالروايات التي تم تدوينها في ذلك العصر، بما في ذلك الكتب التي تم طبعها في ذلك العصر

تبلیغات ارشادی
سینما پردیلار

دانش در آن سه هزار سده که در تئاتر مکالمه اکبر عجمی و اعریف را نام داشت. رسول را در تئاتر خود عجیب نمود
و بعد از آن که رسالت این دادم این سه هزار سال است که این حکایت دارد و با این من میخواستم که من باید این را آشنایی نزد
دیگران نمودم و ای احمد حسین از این تئاتر خود را در تئاتر ایرانی از این سه هزار سال میخواستم در تئاتر خود را در ایران
نمایش نمایم که این تئاتر ای احمد این سه هزار سال میخواستم در تئاتر ایران نمایش نمایم و این را در تئاتر خود را در ایران
نمایش نمایم و ای احمد حسین از این تئاتر خود را در تئاتر ایران نمایش نمایم و این را در تئاتر خود را در ایران
نمایش نمایم و ای احمد حسین از این تئاتر خود را در تئاتر ایران نمایش نمایم و این را در تئاتر خود را در ایران

رامین / ۱۳۷۸ / ۱۰

دل قفسِ ذاتیهِ ای احمد حسین

هر قفسِ ذاتیهِ ای احمد حسین

۱۷ آبان
۱۳۸۴

بیوست

فرم شماره بیک (گواهی شهادت)
به: سید احمد افربندی پسر احمد رفعت
از: شاهزاده اشرف افربندی رفعت - عامل
موضوع: گواهی

برادر و صیرت قلبی در زندگی رها سوچ

بینانه مکالمه خوب باعزم و در مردم ۲۵ مارس در عملیات خود برده است

در محل شنیده در اثر اصابت ترکیبی به ناحیه ۴۰ - سر

با عرض ذیل به مقام رفعی شهادت نائل آمده و طبله پس و مصادد

هر کس میباشد. شرح حادثه منجر به شهادت نایبره گیر برده است

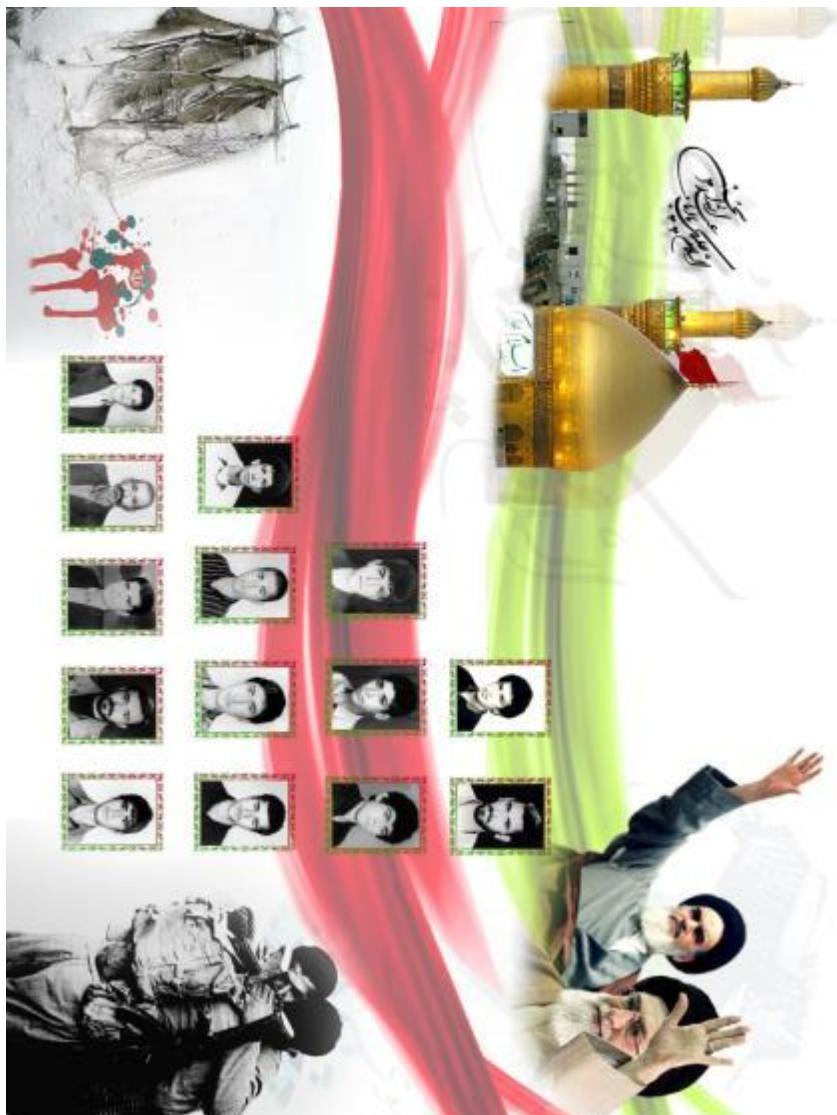

اسامی و تمثال شهدای گرانقدر شهر لپوئی

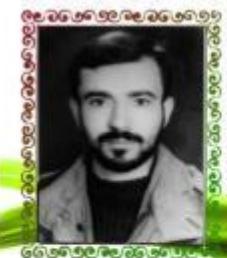
شهید گرانقدر نامدار امیری

شهید گرانقدر محمد باقر جعفری

شهید گرانقدر محمدعلی جعفری فرزند عوض

شهید گرانقدر محمدعلی جعفری فرزند یعقوبعلی

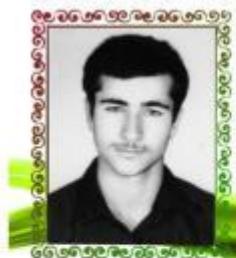
شهیدگرانقدر محمد علی جعفری فرزند حسین

شهید گرانقدر حمید رضا جعفری

شهید گرانقدر قاسمعلی

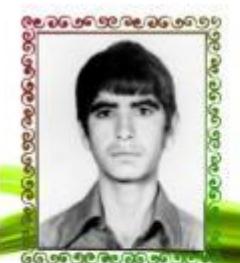
شهید گرانقدر فرج الله

شهید گرانقدر بهرام جعفری

شهید گرانقدر عین الله امینی (علی)

شهید گرانقدر عبدالرضا جعفری

شهید گرانقدر عباسعلی جعفری

شہید گرانقدر خداداد نظری (نظروند)

شہید گرانقدر وحید جعفری

آمار و اطلاعات شهدای گرفتار شهر پوئی بر اساس سال تاریخ شهادت

ردیف	نام و نام خانوادگی شهید	نام پدر	ولادت	شهادت	مکان
۱	عین الله (علی) امینی	حسین	۱۳۳۹	۱۳۶۰	شووش
۲	بهرام جعفری	عسکر	۱۳۴۳	۱۳۶۱	شلمچه
۳	عبدالرضا جعفری	عبدالعلی	۱۳۴۲	۱۳۶۳	سردشت
۴	محمدعلی جعفری	یعقوبعلی	۱۳۳۸	۱۳۶۴	فاو
۵	فرج الله جعفری	عزیزقلی	۱۳۴۷	۱۳۶۵	سد گتوند
۶	خداداد نظری - نظروند	سبزعلی	۱۳۴۹	۱۳۶۵	شلمچه
۷	وحید جعفری	علیرضا	۱۳۴۹	۱۳۶۵	شلمچه
۸	نامدار امیری	اکبر	۱۳۴۵	۱۳۶۵	سومار
۹	محمدعلی جعفری	حسین	۱۳۴۶	۱۳۶۶	سومار
۱۰	محمد باقر جعفری	حسین	۱۳۴۵	۱۳۶۶	سردشت
۱۱	محمدعلی جعفری	عوض	۱۳۴۶	۱۳۶۶	سردشت
۱۲	حمیدرضا جعفری	رضا	۱۳۴۸	۱۳۶۶	شلمچه
۱۳	قاسمعلی جعفری	محمدتقی	۱۳۴۷	۱۳۶۶	شلمچه
۱۴	عباسعلی جعفری	پنجعلی	۱۳۱۹	۱۳۶۶	خرمال
۱۵	قادر جعفری	موسی	۱۳۵۵	۱۳۷۶	سپاه زر قان
۱۶	جانباز محمد ربيع جعفری	صفرقلی	۱۳۴۲	۱۳۸۳	فاو- بیمارستان
۱۷	جانباز قدرت الله جعفری	ذبیح الله	۱۳۳۵	۱۳۹۶	طرح لبیک

روحشان شاد و یادشان گرامی

نمائی از آرامستان شهر لپوئی و گلزار مطهر شهدای

ثار ارواح مطهر شهدای اسلام عزیز و ایران سرفراز بخصوص شهدای
گرانقدر شهر لپوئی و شادی روح تمام اموات

صلوات و فاتحه